

Samtidig vil jeg gerne understrege, at vi ikke skal sprøjte de unge ud af diverse ungdomsuddannelser som pølser på en pølsefabrik. Der må være kvalitet i uddannelserne, og som udgangspunkt må der også være sammenhæng i uddannelsessystemet, det vil sige fra folkeskolen til ungdomsuddannelserne til de videregående uddannelser.

Vi må sørge for, at kvalitet og kvantitet står i et rimeligt forhold til hinanden, også hvis vi skal sikre os, at de unge efter afsluttet eksamen har de faglige og personlige kvalifikationer, som arbejdsmarkedet efterspørger. Samtidig har vi en samfundsopgave, der består i at sørge for, at så mange unge som muligt får en uddannelse, så de ikke bliver fremtidens sociale tabere, for det er hverken samfundet eller de unge selv tjent med.

Derfor er vi også af den opfattelse, at erhvervsuddannelserne kan gøres bedre og appellere til flere unge ved at begrænse indgangsvejene fra de nuværende ca. 80 til syv erhvervsfaglige fællesindgange. Dels bliver det nemmere i folkeskolen at vejlede de unge og deres forældre om mulighederne for de unge ved at vælge de tekniske erhvervsuddannelser, dels bliver det nemmere for de unge at overskue valgmulighederne i det samlede uddannelsessystem, når indgangene til de tekniske erhvervsuddannelser begrænses, og det bliver nemmere at vælge om igen, når man er begyndt på et grundforløb inden for en af de syv fællesindgange, fordi de hver især giver adgang til flere forskellige hovedforløb/erhvervsuddannelser.

Lovforslaget lægger også op til, at der skal tages større hensyn til både de svage og de stærke elever, således at nogle får mulighed for i særlige tilfælde at tilegne sig delkompetencer, og nogle får mulighed for at tilegne sig dobbeltkompetencer, det vil sige både får en erhvervsfaglig og en studieforbereende kompetence.

Den fleksibilitet, der hermed lægges op til i lovforslaget, er netop en konsekvens af, at ambitionen er, at så mange unge i fremtiden skal have en ungdomsuddannelse, og det støtter vi i CD.

Fra nogle sider er der udtrykt ønske om, at grundforløbet generelt skal kunne begrænses til 10 uger, fordi man frygter, at mange unge, der vælger en teknisk erhvervsuddannelse, er unge, der ønsker hurtigt at komme i gang med de

praktiske fag, der er forbundet med en teknisk erhvervsuddannelse.

I CD forstår vi godt bekymringen, selv om vi mener, at den er noget overdrevet. Unge med en praktikaftale vil kunne begynde direkte på deres hovedforløb og få uddannelser, der har et begrænset fagligt fællesskab med andre uddannelser. I fællesindgangen lægges der netop op til, at grundforløbet kan begrænses til 10 uger i stedet for 20 uger. Formålet med de 20 ugers grundforløb er jo netop også, at de unge får lejlighed til at orientere sig om uddannelser, der findes inden for den fælles indgang, som de har valgt, inden de endeligt vælger, hvilket hovedforløb de vil påbegynde.

Det hidtidige store frafald på de tekniske erhvervsuddannelser vidner jo om, at selv unge, der troede sig sikre på deres uddannelsesvalg, alligevel har fortrudt, at de påbegyndte den pågældende uddannelse. Derfor mener CD, at lovforslaget på det her område indeholder tilstrækkelig fleksibilitet.

Skolepraktikordningen er et andet kritikpunkt, der er blevet fremført. I CD er vi naturligvis også enige i, at det bedste må være, at de unge kommer i praktik på en rigtig virksomhed og ikke i skolepraktik, men på den anden side kan vi jo ikke forsvare, at unge vælger en uddannelse, som de kommer godt i gang med, men som de ikke kan fuldføre, fordi de ikke kan finde en praktikplads på en rigtig virksomhed. Den situation har mange unge jo befundet sig i, og det var jo netop, som fru Elisabeth Arnold var inde på, begrundelsen for at indføre skolepraktikordningen.

Vi er enige i, at erhvervsskolerne naturligvis skal have som mål at finde en egnet praktikplads til de unge, og her mener vi, at uddannelsesplanerne kan være et godt redskab, men naturligvis skal erhvervsskolerne heller ikke kunne tjene penge på skolepraktikordningen, sådan som nogle har fremført.

CD har noteret sig, at undervisningsministeren vil gå ind i drøftelser med arbejdsmarkedets parter om, hvordan man kan sikre egnede praktikpladser ude på virksomhederne for de unge, for vi må jo indrømme, at problemet går begge veje. Der er nemlig også virksomheder, der ikke lever op til de krav, som de unge med rimelighed kan forvente af en praktikplads.

Jeg vil slutte med at vende tilbage til starten af min tale og gentage, at CD alt i alt er tilfreds med dette lovforslag.